

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Μεγάλος ένθουσιασμός είς όλας τὰς ἐπιστολὰς διὰ τὴν ὅλην καὶ τὰς καινοτομίας τῶν ἔρετεινῶν φυλλαδίων. Μᾶ δὲν εἶνε ζήτημα! Αφοῦ καὶ ὁ Σουρῆς θὰ σᾶς γράψῃ φέτος, τί ἀλλοῦ θέλετ;

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εγκρίνονται: «Ἄπο δύσα ἀναγνώσκω» τοῦ Μικροῦ Κωνσταντίου. — «Οὐ μικρὸς μουσικός τοῦ Μάρκου Αὐδονίου» — «Ἄπο τὴν ζωὴν μου» τῆς Δατσενῆς Σταυροφόρας (ἄλλα εἴναι καλοκαιρινό) — «Ταχυδρομικός Εκδικητής», — «Ἡ περινηματικός τοῦ Πάπα», — «Διδασκαλικὴ τοινή», — «Ἀφέλης ἀξιωσίας» τοῦ Υπερασπιστοῦ τοῦ «Ἐθνοῦς» — «Στὸν κομῆτην τοῦ Ἀθανασίου Διάκονου» — «Ἴμου παιδὶν τοῦ Τούβλου» — «Ζωγράφος καὶ οὐδοματοποιός» τοῦ Γνωστοῦ Ιωαννίνων — «Ἄπο τὸ χωρίο» τοῦ Φαιδροῦ Αδάμαντος («ἔσοχα καὶ τὰ τρία») — «Ἡ Γλώσσα καὶ ἡ καρδία τῆς Ικνελας Ἐλπίδος» — «Πιθήκος καὶ Εὐλοκόπος» τοῦ Γρόδηνος Δεομοῦ — «Γρία παιδιά καὶ ἄγα μῆλο», — «Ἡ διήγησις τῆς Γιαγιάς», τοῦ Δάφνης Κλωνάρι — «Ἡ γενεάς τοῦ Τιμοθέου» καὶ ὁ «Νέος Τάνταλος» τῆς Ποιητῆς Κωνσταντίου — «Οἱ δύο φίλοι» τοῦ Απόλλωνος — «Εἰλικρίνης Ομολογία» τοῦ Ατρόμητου Λεονίδα — «Ο ἄνεμος», «Παράδοσις» τῆς Παπαρόνεντος — «Ἡ ἑπλήνεις τοῦ χωρικοῦ», «Τὸ παιγνίδι» τῆς Χρυσῆς Καρδιᾶς — «Παιδικὰ Πνεύματα» διαφόρων.

Απορρίπτονται, ἀλλα ως πασίγνωστα, ἀλλα ως κανογραμμένα : «Παιδικὴ Ἀφέλεια»; — «Πρωτοφανῆς ἀκρίβειας φῶν» — «Τι νὰ γράψω»; — «Πεπρωμένου» — Περηγητής καὶ Τράχος» — «Ο φθονερός καὶ ὁ φιλάργορος» — «Ἀπίστευτος διήγησις» — «Τὸ ἔνδρον» (πολλὰ πατισθόδον) — «Ο σκορπίος» — «Μία παρεννόσης» — «Ρεμβικὴ πλάγη» — «Βενεζίς καὶ Παράδισος» — «(;) Ψαράς στὴ θάλασσα» — «Χαμόγελο» (παλαιοῦ συρμοῦ οἱ στιχοί) — «Τὸ πουλάκι στὸ κλουβί» (δὲν ἔστιλη καὶ εἰς τὸν Διαχωνισμόν) — «Ο βαρδώνος Σούδερμαν» — «Ἡ πλάνη ἐνὸς χωριοῦ».

ΕΓΚΡΙΣΙΕΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα φειδώνυμα : Φωτιόπολος Ἡώς, κ. (Ο.Χ.) Ονειροπόλος Ψυχῆ, κ. (Δ.Γ.) Ελπίς τῶν Υποδύλων, α. (Σ.Σ.) Εθνικὴ Ψυχῆ, α. (Χ.Σ.) Τόσα, κ. (Α.Γ.) Πατενῆ Ναυτοπόλι, κ. (Τ.Σ.) Ζήτω ἡ Ἐλευθερία, α. (Κ.Μ.) Θωνονδείσα Καρδιά, κ. (Χοῦν). Ερμῆς τοῦ Πραξιτέλους, α. (Γ.Σ.) Κόρη τῆς Ἑλλάδος, κ. (Μ.Ζ.) Δοκασμέρος Αραράς, α. (Τ.Μ.) Ελευθέρα Κρήτη, α. (Σ.Σ.) Κάρβο-Φοντάς, α. (Δ.Γ.) Ονδράνος Τόξον, κ. (Τ.Τ.) Κονοταλλιώνος Ἀθως, α. (Ε.Σ.) Ολυμπίας α. (Α.Ζ.) Χαρά τῆς Ἑλλάδος, κ. (Δ.Χ.) Αργείφορτης Ερμῆς, α. 3+4=1; Φάτος Τζαβέλλας, α. (Δ.Σ.)

Ανανεώσεις μενδωνύμων : Τραγιανὴ Ἡχώ, κ. Δινοταθούμενη Ἑλλάς, κ. Ναύαρχος τῶν Αστανῶν, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μνογικά ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξον : ἡ Φοίβη (0) μὲ Τούβλη, Οδοντίαν Μολλήν, Χονοὸ Ηαδῶν — ἡ Εθνικὴ Ψυχῆ (0) μὲ Σανθηνὸ Μονού, Μασούτ, Δεμαπεντατῆ Πλοίαζον — τὸ Οδογάνον Τόξον (0) μὲ Αρφόπλοιον Σειρῆνα, Μασούτ, Ριολέττον, Μάσα Μάτα — ὁ Φοῖβος Απόλλων, (0) μὲ Αἴγαν τοῦ Βοσπόρου, Γαλανὴ Σταυροφόραν, Διαβολοχιτοπόδιλαν, Παλλάδα, Ἰδανικότητα, Βασίλισσαν τῆς Καλλονῆς — ὁ Εργονος Αδρομάτορος, (0) μὲ Ζιλῆν Χαροῦ, Δοξασμένην, Γαλανόλενον, Βασίλισσαν Βουλγαροκότονον, Ἰδανικότητα, Ζίνα, Ριολέττον, Δέαρ, Ιονιάδα, Αγγόλημα, Ἀμαργλάδα — ἡ Κάρμεν (0) μὲ Βασίλισσαν τῆς Καλ-

λονῆς, Καμάροι τῆς Μάργας, Φλάμπουρο ροής Ελευθεριᾶς, Ἀμαργλάδα, Ἰδανικότητα.

«Ἡ Διαπλασίας ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Γλυκεῖσαν Ἐλπίδα (Ἑστειλα) Μπαρονοκανημένην Γαλανόλενον (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεστάθματα ναὶ, ἡ Κυριακὴ πλησιάζει) Γ. Στανο. (ἐλήφθησαν) Πατριώτην τοῦ Ουμήρου (εἰς τὸ διον φυλλάδιον ἐνεχριθεῖ τὸ φευδάνυμον σου ἐλήφθησαν ὅχι, ἐκτενέστερον δὲν ἐπιτρέπεται). Ἡρωα τοῦ 21 (ἐλήφθησαν) Κυματίζουσα Κνανόλενον (οἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν) Δωδωναίαν Ἡραν (ἐλήφθησαν) Ονειροπόλον Ψυχῆ (Ἑστειλα) χαῖρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλάς διαθέσεις) Νεανίαν τοῦ Ιονίου (καλὴ δορή!) Αρτ. Καρ. (τὸ ἔπος Διαχωνισμὸν δὲν λογαριάζουται εἰς τὸ Ἀθρόον διὰ τὸ ἄλλο, βεβαίως ημιπορεῖς) Νέον Βιζάντιον (Ἑστειλα) Φοίβην (σὲ παραπέμπω εἰς τὴν σημειρηνὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Φαίδωνος) Ναυράμι (εὐχαρίστωσα δέχουμαι τοῦ καὶ Περίεργα) ὅπως συνοδεύωνται καὶ ἀπὸ τὰς σχετικὰς εἰκόνας ἡ φωτογραφίας καὶ ὅχι μὲ κόκκινο μελάνι...) Γ. Αλ. Στ. (Ἑλαβχ, εὐχαριστῶ) Ποιμενικὴ Φλογέρων (τὰ ζητήθηνα φυλλάδια ἐστάλησαν) Τσανικήτης (ἡ Σημειώσεις σου ἐλήφθη ἀρχή) Εθνικὴν Ψυχῆν (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν) Ροδοπαίαν Ἐλιπροπόλιαν (ὅλα ἐλήφθησαν καὶ ἡ σύζυγος) Ζήτω ἡ Ἐλευθερία (ποὺ πολλὰ περιστικά εἶδε καὶ ἐδίάσεις, ἀλλὰ σὰν τὴν ἀγαπητὴν τοῦ Διάπλαστος κανέν!) Θρανοσθείσαν Καρδίαν (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν, μήν ἀνησυχήσῃς γράψε μου καὶ θὰ σου ἀπαντῶ πάντοτε) Νανάρχον τῷ Αστανῷ (ἐλήφθησαν εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεστάθμα) Γυμνάσιον Ιωαννίνων (σοῦ ἔστειλα σένα ἀπόδειξιν) Αρχαῖον Σπαρτιάτην (Ἑλαβχ) Αναμρόσωντα (σοῦ ἔστειλα τὴν ἀπόδειξιν 1170) Εύνεστος Ιδεῶδες (τὰ ἀπὸ 21ης ἐλήφθησαν) Κάρμεν (ἡ δόπια διανεῖται τὸ έβδομον ἔτος τῆς συνδρομῆς της μπράδο!) Αΐδρον τῆς Μουρίσως (βεβαίως, μὲ τὸν καιρὸν θὰ στελλεῖς περισσοτέρας λόσεις) Εγγονόν Αντοκοράτορος (κατενθουσιασμένον μὲ τὰ πρῶτα Μικρὰ Μυστικά ποὺ ἔλαβες μὲ ἐννοεῖται, διὰτο εἶναι μία ἀπὸ τὰς ώραιοτέρως πνευματικὰς διασκέδασες ἡ ἀνταλλαγὴ Μ. Μυστικῶν!) Αθάνατον Ἐλλάδα, Υπερασπιστὴν τοῦ Εθνοῦς, Γλυκὴ Πασιλόθην, κτλ. κτλ. Εἰς δύσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 Ηροναράτον, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεκάς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόσεις δεντατοῦ : ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν μέχρι τῆς 9 Φεβρουαρίου ἐπὶ τῶν Επαρχιῶν μέχρι τῆς 16 Φεβρουαρίου ἐπὶ τοῦ Εξιτεριμοῦ μέχρι τῆς 7 Μαρτίου.

79. Δεξιγράφος.
Μία πρόθεσις μὲ ὄνθος
Εδωδέστατον γνώθη
Κ' εἰς Τιτάνα φημισμένον
Παρευθύς μετεμφράσθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Απόλλωνος
80. Στοιχειωγράφος.

Ἐὰν ἐνὸς Κεντάρου
Τοῦ κόφης τὴν οὐρά,
Θὰ γίνη ἀμέσως θαῦμα
Που θάνε μὰ γράψῃ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Απόλλωνος
81. Αρχαῖον Αἴνυμα.

Εἰπι λαριζόλον ζύφων μέλος· ἦν δὲ ἀρεβῆς μου γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνομαι ὅλο μέρος· ἦν δὲ τέτορον, ζύδων πάλιν ἔσομαι· ἦν δὲ καὶ ἄλλο, οὐ μόνον εὐρήσεις, ἀλλὰ διασκόσια.
Ἐστάλη ὑπὸ Ενὸς Συμνηγαίου

30 Ηροναράτον

82. Κυβόλεξον.

* * * * = "Ο, τι τράγεται;
* * * * = Καῦ θυπνοῦ.
* * * * = Εγλόνεται.
* * * * = Θεός.

Καθέτως καὶ δριζόντως τὰ αὐτά.

83-85. Συμπλήξωσις Φράσεων.

1) — φέτ.—
2) — τὴν—κάν—η.
3) — φυχή—κάν—βλέπωσιν—.

86. Επιγραφή

Ο Χ Ρ Α Υ Α
Σ Ν
Τ Ο
Η Σ
Ν Ε Ω Α Ξ Ι

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλικῆς Νταμντούμης

87-92. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ πρόσθιῃ ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τὸ αὐτοῦ, εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, σημάτισε ἀλλὰ τόσα :

93. Ποικίλη Ακροστική.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας τοῦ τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, σημάτισε ἀλλὰ τόσα :

94. Μικρόν.

ζ—υα—ζ—ια
Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργ. Αν. Αστερίου

95. Γρίφος.

iv X
iv I ii X L X
iv ii X X X

96. Επιστολή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ελευθέρου Ελλήνος

ΛΥΣΙΣ

τῶν Πνευμάτων. Ασημεών τοῦ φύλου 1-2

1. Βοήθεια (βοή, θεία) — 2. Λύκος-φύλο
— 3. Αδης-Αρης.

97. Με-Νε-Α-ρος

5. Ἡτο 37 ἐτῶν.
NE- A -ΡΟΣ
6-8. 1, "Yava (οὐ
ΛΑ-ΡΟΣ
NIA Ψάρχουν...)
Ορος (οΣΩΝ ο
δεις...) 3, Λάμα (τ
ΜΑΛθεια...) — 9. ΙΠΠΙΑΣ ("Ιον, ἡ Πι
πίης, Λάρισα, Υμέναιος, Πελλαίς),

10. Γελάζ δ' ὁ μωρὸς κάνει τι μὴ γελοῖον
11. Εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν οὐκ εἰσί θεοί
— 12. Εν αρέτῃ ἐνισχύου (ἐν αρ. ἔτη-ένε
Χιού.)

ΜΙΚΡΑΙ

τῶν 400 παιδίων εἰς τὴν Νέαν Υόρκην, ἀπὸ 10 ἔως 18 ἑτᾶν, εἶχον συσκευάς ἀσυρμάτου καὶ κατεγίνοντο, χάριν διατεκδίσεως ἡ ἐξ ἀνάγκης πειραματισμοῦ, νὰ συλλαμβάνουν τὰ ἐναέρια τῆλεγραφήματα, τὰ δοιαὶ οὕτως ἔχοντο!

Πόσοι ἀπὸ τοὺς μικροὺς αὐτούς, οἱ ὅποιοι ὃς χθὲς παρημπόδιζαν μόνον τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυαρχείου, δὲν θάνατειχθῦν αὔριον νέοι "Εδισών καὶ νέοι Μαρκόνι, καὶ δὲν θὰ προσφέρουν ἵσως ἀνεκτικήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα των καὶ εἰς τὸν στόλον τῆς!..

'Ο ρηθεὶς Παῦλος Γουέρθ εἶχεν ἴσχυροτάτην μηχανήν, ἡ ὅποια ἡμποροῦσε νὰ δέχεται τὴλεγράφημα ἐξ ἀποστάσεως πολλῶν ἑκατοντάδων μιλλιών.

Εὗταχης ὁ τόπος εἰς τὸν ὅποιον τὰ παιδία παῖζουν τέτοια παιγνίδια!..

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΚΑΜΗΛΑ

"Αγαπητοί μου,

ΟΛΥΓ πρὸν νὰ κάμη τὴν ἐμφάνισίν της ἡ φεύτικη καμήλα τῆς ἀποχρημάτων, ἐβλέπαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας μίαν ἀληθινήν. Απετέλει μέλος ἐνεὶς ἱπποδρομικοῦ θεάσου, καὶ περιήγετο ἐν πομπῇ εἰς τὸν δρόμον, ὡς ζωντανὴ ρεκλάμα τῶν παραστάσεων.

Δὲν ἔξευρα, σᾶς βεβαιῶ, δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν κό-

σμὸν καὶ δραῖαι καμῆλαι! "Οπως οἱ περισσότεροι Ἀθηναῖοι ποὺ δὲν ἔτυχε νὰ ἐπιτεφθοῦν τὰς καμηλοτρόφους χώρας τῆς γῆς, ἐνόμιζα καὶ ἔγω ὅτι ἡ καμήλα εἶνε γενικῶς ἐν ἄσχημον, ἀλλόκοτον, γελοῖον καὶ ρυπαρὸν ζῶν. Αὐτὴν τὴν ιδέαν ἔλαχι σχηματίστηκε καριόπις, πολὺ μερικὰ δείγματα τοῦ εἰδούς, κάτι γέρικα ζῶα, φωραλέα, μαδημέα, χωλά καὶ βρωμωρώτατα, ποὺ μᾶς ἡλθαν ἀπὸ κατὰ κατρύν. Διὰ τοῦτο ἔξεπλάγην πολὺ δτῶν εἶδα ἔξαρνα τὴν ὠραίαν ἐκείνην καμήλαν, τὴν εὑραμμον, τὴν εὔρωστον, μὲ τὸ στιλπνὸν τρίχωμα, μὲ τὸν γραφικοὺς ὑβους, μὲ τὰ ισχυρὰ σκέλη, μὲ τὸν λιγερὸν λαιμόν, μὲ τὸ κομψὸν κεφάλι.

"Τοι διοισμένη μ' ἐπιδεικτικὰ κόκκινα φάλαρα καὶ μὲ χρυσά κουδουνάκια. Αλλὰ τὰ στολίδια τίποτε σχεδὸν δὲν προσέθεται εἰς τὴν φυσικήν της εύμορφιάν. "Ολοὶ τὴν ἔθαμψαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ κο-

σμογυρισμένοι, ἐστέκοντο νὰ τὴν βλέπουν καὶ ἔλεγαν: «Τί ὠραῖο ζῶ!» Τὰ παιδία τοῦ δρόμου τὴν ἐπινοιαν ἀπὸ πίσω, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὴν πειράζουν. Θά ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἡ εύμορφιά τοὺς ἐπέβαλλε σεβασμόν.

Διηγοῦνται καὶ ἔν ἀνέκdoton. Τὰς ἡμέρας ἔκεινας ἔτυχε νὰ παρεπιδημοῦν μερικοὶ ἀπλοῦκοι ρέστοι, οἱ ὅποιοι, φαίνεται, ποτὲ εἰς τὴν ζωήν των δὲν είδεν καμήλαν. "Ετρεζαν λοιπὸν κατόπι τῆς, τὴν ἐπλησίασαν πολὺ καὶ τὴν περιεργάζοντο. 'Αλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἡ καμήλα ἐξέτεινε πρὸς αὐτοὺς τὸν λαιμόν της καὶ ἐθρυγήθη τόσον δυνατά, ώστε οἱ ρέστοι, κατατρομαγμένοι, ἐτράπησαν εἰς ὅπατον φυγῆν.

'Ἐκτὸς τῆς δυσήγου καὶ ἀγριας αὐτῆς κραυγῆς,—μᾶλλον μυκηθμοῦ παρὰ βρυχηθμοῦ,—ἡ καμήλα δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο ὅγριον. Εἶναι τόσον ἡμερη, τόσον εἰρηνική! Καὶ ἀκόμη,—ἐσυλλογικήν ἔνῳ τὴν ἔδεστα,—παρέχει εἰς τὸν ἀνθρωπον τόσον πολυτίμους ὑπηρεσίας!

'Άλλ' ἀς σταματήσω ἀπὸ. Δὲν εἰπορεῖ βέβαια γὰ τὸν ἀνθρωπον τόσον πολυτίμους ὑπηρεσίας!

Οἱ ποιηταὶ ἐκεῖνοι μὲν

τὴν Σαδηή, ὁ ὅποιος παραβάλλει τὸ ποὺ τὸν ἄνθρωπον ποὺ εὐρίσκεται πολησίον ἐνὲς ἀγαθοῦ, ἐνὲς ποθητοῦ ἀλλὰ χωρὶς νὰ είμπορη καὶ νὰ τὸ ἀλαύσῃ, πρὸς τὴν καμήλαν τῆς ἐρήμου «ποὺ εἶνε φορτωμένη μὲ ἀσκοὺς ὑδατούς καὶ δύως πεθαίνει ἀπὸ τὴν δίψαν». Θαυμασία παρομοίωσις! ἀλλὰ καὶ ποσὸν συμπαθητικὴν μᾶς κάμνει τὴν καμήλαν, δταν συλλογικώμεθα ὅτι εἶνε ξόχως ἀληθινή! Τὸ νερὸν εἰς τὴν ἐρήμην ἀποφορισθεῖσαν ἡ γενναῖος λοχαγὸς τῶν Οὐσούρων Λουδοβίκος Κορμᾶς, δὸς τοῖς, ἀπὸ τὸ αὐτοριακό Μαρασούρων, καιεχόμενον ἕπει τῶν Γάλλων, πρόκειται νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Λίβην, κατεχόμενον ἕπει τῶν Αντοριαών. Αὐτὰ νὰ ἔξατανται τὸν ἔχθρον, εἶναι μετημούμενος εἰς Ἄιολλαν, ἀκολουθεῖται δὲ ἕπει τὸν μικροῦ προστατευμένου τὸν Τιάρκον, γεννητοῦ φυγῆν.

'Ἐνθυμήθην καὶ μίαν σχετικὴν ἀριθμὴν παροιμιῶν. Ἡρώησαν, λέγεται, μία φορά την καμήλαν, τί τῆς ἀρέσει καὶ λίτερα: ὁ ἀνήφορος ἡ κατήφορος; Καὶ ἡ καμένη ἐκείνη ἀπεκρίθη: «Καὶ κάθηκε ὁ ἰσιος δρόμος;»

'Άλλ' ἀς σταματήσω ἀπὸ. Δὲν εἰπορεῖ βέβαια γὰ τὸν ἀνθρωπον τόσον πολυτίμους ὑπηρεσίας!

Σᾶς απαντῶμεν

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΙ ΕΙΝ' Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

— Τί εἰν' ἡ πατρίδα μας; μὴν εἰν' οἱ κάμποι μὴν εἰνε τὸν παταρατα ψηλά βουνά; μὴν εἰν' ὁ ἥλιος της ποὺ χρυσόλαμπε, μὴν εἰνε τὸν παταρατα τὰ φωτεινά;

Μήν εἰνε τὸν παταρατα της ψηλά παλάτια καὶ τὰ σπιτάκια της τὸν ἀραδιαστά; μὴν εἰνε οἱ δρόμοι της, τὰ μονοπάτια, μὴν εἰνε τὸν παταρατα τὰ ενδιαστά;

Μήν εἰνε κάθε της οργάνων καὶ κάθε χώρα της μὲ τὰ χωριά, κάθε νησάκια της ποὺ ἀνηνά προβάλλει, κάθε της δάλασσα, κάθε στερεά;

Μήν εἰνε τάχατε τὰ ἐρειπωμένα ἀρχαῖα μνημεῖα της, χρυσῆ στολὴ ποὺ ἡ τέχνη ἐφόρεσε, καὶ τὸ καθένα μᾶξα ἀδάνατη ἀνταλλακτεῖ;

— "Ολα πατρόδια μας, καὶ σύντα καὶ ἐκεῖνα καὶ κάθε καρδιάς της μὲ τὰ χωριά, κάθε νησάκια της ποὺ ἀνηνά προβάλλει, κάθε της μάστιγας μὲ τὸν Τιάρκον, τὸν σοφόν του καὶ τὴν αἴγα του.

Ο Τιάρκος εἰς ἐπικύρωσιν, ἐπρότει-

τειγενεν ἀμέσως γὰ δώσῃ μίαν παράστασιν, ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς τὸν διέταξεν ἀποτόμως γὰ σιωπήσῃ.

— Η στορία, τὴν ὅποιαν τῷ διηγήθησαν οἱ βοημοί, τῷ ἐφαίνετο φυσική, διότι πολυάριθμοι σύντροφοί των, διωγμένοι ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τοῦ Μονάχου, τῷ εἰχον ἡδη κάμη τὰς ίδιας δηλώσεις. Αλλας τε δὲν εὑρίσκεται τὸν παταρατα τῶν Ναπολέοντος, ὁ ὅποιος εἶχε διαλύσῃ τὸ στρατόπεδον των, καὶ ὅτι ἔσκοπεν γὰ ύπαγη εἰς Βιέννην, ἐπουθανάτωσε τὸν προσελαμβάνετο εἰς κάπιον ιπποδρόμιον μὲ τὸν Τιάρκον, τὸν σοφόν του καὶ τὴν αἴγα του.

— Ο Τιάρκος, ἀφοῦ ἔσκαλε τὸν Καρλῆν καὶ τὴν Λέαν εἰς τὸν σταύλον καὶ τοὺς ἔδωσε γὰ φάγη πάρα τὸ γάλα τῆς Λέας, διότι δὲν ἡθέλησε νὰ ἐγγίσῃ τὰ μυστηρώδη ἐκεῖνα φαγητά, ἐπεινούσε τώρα πολύ. Διὰ τοῦτο μόλις εἶδε τὴν ἐπιγραφὴν ἐνὸς ἐλκυστικοῦ πανδοχείου, ἔσπευσε νὰ εἰσέλθῃ. Οι δύο ούστροι εἰσῆλθον ἐπίσης καὶ τὸν ἡκολούθητον τῶν πατερών τοῦ Ναπολέοντος, ὁ ὅποιος εἶχε διαλύσῃ τὸ στρατόπεδον των, καὶ ὅτι ἔσκοπεν γὰ ύπαγη εἰς Βιέννην, ἐπουθανάτωσε τὸν προσελαμβάνετο εἰς κάπιον ιπποδρόμιον μὲ τὸν Τιάρκον, τὸν σοφόν του καὶ τὴν αἴγα του.

— "Ελα λοιπόν! ἡρώησε πάλιν οἱ Κορμᾶς μὲ φωνὴν ἡλοιωμένην. ὑπὸ θυμοῦ· πέμψει τὴν ἀληθειαν, περιθωρίην τοῦ πατερού τοῦ Αντοκράτορα, περὶ τῆς θέσεως του ως ὑπασπιστοῦ...

— "Ελα λοιπόν! ἡρώησε πάλιν οἱ Κορμᾶς μὲ φωνὴν ἡλοιωμένην. ὑπὸ θυμοῦ· πέμψει τὴν ἀληθειαν, περιθωρίην τοῦ πατερού τοῦ Αντοκράτορα, περὶ τῆς θέσεως του ως ὑπασπιστοῦ...

— "Ελα λοιπόν! ἡρώησε πάλιν οἱ Κορμᾶς μὲ φωνὴν ἡλοιωμένην. ὑπὸ θυμοῦ· πέμψει τὴν ἀληθειαν, περιθωρίην τοῦ πατερού τοῦ Αντοκράτορα, περὶ τῆς θέσεως του ως ὑπασπιστοῦ...

— "Ελα λοιπόν! ἡρώησε πάλιν οἱ Κορμᾶς μὲ φωνὴν ἡλοιωμένην. ὑπὸ θυμοῦ· πέμψει τὴν ἀληθειαν, περιθωρίην τοῦ πατερού τοῦ Αντοκράτορα, περὶ τῆς θέσεως του ως ὑπασπιστοῦ...

— "Ελα λοιπόν! ἡρώησε πάλιν οἱ Κορμᾶς μὲ φωνὴν ἡλοιωμένην. ὑπὸ θυμοῦ· πέμψει τὴν ἀληθειαν, περιθωρίην τοῦ πατερού τοῦ Αντοκράτορα, περὶ τῆς θέσεως του ως ὑπασπιστοῦ...

— "Ελα λοιπόν! ἡρώησε πάλιν οἱ Κορμᾶς μὲ φωνὴν ἡλοιωμένην. ὑπὸ θυμοῦ· πέμψει τὴν ἀληθειαν, περιθωρίην τοῦ πατερού τοῦ Αντοκράτορα, περὶ τῆς θέσεως του ως ὑπασπιστοῦ...

— "Ελα λοιπόν! ἡρώησε πάλιν οἱ Κορμᾶς μὲ φωνὴν ἡλοιωμένην. ὑπὸ θυμοῦ· πέμψει τὴν ἀληθειαν, περιθωρίην τοῦ πατερού τοῦ Αντοκράτορα, περὶ τῆς θέσεως του ως ὑπασπιστοῦ...

— "Ελα λοιπόν! ἡρώησε πάλιν οἱ Κορμᾶς μὲ φωνὴν ἡλοιωμένην. ὑπὸ θυμοῦ· πέμψει τὴν ἀληθ

"Ιδε τὸν Ο-
δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητού, Κεφ. Β

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η γειτόνισσά μου ή Τεγούλινα, μιά γρησταλή πού ζούσε καταμόναχη, είχε πωλήση δικαίη το μανάρι της, ένα όρνι πού τόσον καιρό το δέσποινε μαζί της, και κρήτης, για ν' αποκέφη ω' αντή ή καιμένη, τάμεσα, σημάτια και άνιερα, για το φαγή τέτοιας χρονιάρικης μέρας. Τα έπλυνε παστρικά παστρικά, τάξεις σύμφωνα σάν κόσσικοι κοριτσιού, τά συγύρισες γετδαφίτης και τά δριψιες σ' τη γωνιά γά φυθούν, όφει τα σκέπασμα μέτο γάστρο της πού τόν είχε προτικά άπο τον πατέρα της, τρυπημένο κάπου κάπου άλληθεια, άλλη αντή ή καιμένη τὸν φύλαγας σάν είδισμα πατρικό της κ' έκει πού ήταν αι τρύπες τές σκέπασμα μέτο πλάκες και στάχη από πάνω.

Έκινησε βατερά ή μακαρίσσα, — γιατί είνες σ' την άλιθεια τώρα — πρές το μεσοχώρι τον χωριού για ν' άγκαντέψῃ τὸν χορδού πού γίνονταν και τές προσωπίδες, και για ν' ανοίξῃ λίγη ή μαύρη καρδιά της. Όταν έγιρισε άργη, έπιασε τό τραπέζι της κ' έπηγε γά δεσμεπάση τὸ φαγή της. Άλλα τι νά δρῃ;

Η γάτα της είχε μυρισθή πού ήταν τρύπεις σ' γάστρος της άνοιξης λοιπόν την πλάκα μέτο ποδαράκι της κ' έτραβήσει μέτα νόχια έξο την μοσκοφήμηνη ιδούς της κυρδες της, κι' απόκρεψε αιτή γληγορώτερα από έκεινη.

Η κατένην ή Τεγούλινα έβαλε τές φωνές και τές κατάρες για την γάτα, «τήν παληγάτα, πού κακός φόρος νά τη μάση, πού νά φάγη τό κεφάλι της», άλλα τι τό σφρελος;

Η γάτα γλυφονταν κρυμμένη κάτω σ' τό κελλάρι, και ή γρηγά έσοργηγίζε τη λίγδα από τό ταψι για ν' αποκρέψῃ.

Την άλλη μέρα έλεγε σ' τές γειτονισσες. — Αιτή την αποκρή, παιδί μου, ή γάτα που έγινε Τεγούλινα κ' έγω απόκρεψε σά γάτα.

Κάθε αποκρή, τη θυμούμαστε τη μακαρίσσα και την άναβάνω τη συχωρέμηνη... Φαιδρός Άδαμας.

ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΑ

Έξω πέφτει χίρινι πολὺ και δ' δρόμος είνε κατασπρος. Κατασπρα είνε και τά μαλλιά της γιαγιάς πού κάθεται μέσα, κοντά στη θερμόστρα, και διηγείται σά έγγνωνά της.

Ταύς διηγήται για μιάν άλλη χώρα, πού εδρίσκεται πίσω απ' την άπεραντη θάλασσα πού φαίνεται απ' τό παρθένο τους, για τόν θράσιον οδρανέν της χώρας έκεινης, για τά καταπράσινα βουνά της, για τά ωρατά άνθη πού φυτρώνουν έκει και για όλες τές άλλες καλλονές της.

Τά παιδιά έγεννηθηκαν σ' τά ξένα και πού δέν είδαν τήν ωραίαν αιτή χώρα πού είναι η πατρίδα των. Η γιαγιά δώμας πού γνωρίζει καλά τήν Έλλαδα, τούς τήν ξωγραφίες δημορεί καλήτερα. Και έκεινα πού δ' πόθος των είνε γά δεσμούν τήν πατρίδα των, άκούσουν προσεκτικά και έπειτα πού

ἀποκοιμούνται δυνατεράνται, πώς εδρίσκονται, τώς έκεινα τά μέρη.

Ένας καταγάλανος οδευόντος τόν σκεπάζει, κ' έκεινα τρέχουν στά βουνά και κέδουν λευκούδια, και παχεκεί κελαδεί τ' άποδην, πού τη φωνή του δέν την άκουσαν άκρην στά χιονισμένα μέρη των...

Και έξω πέφτει τό χίονι... Κ' οι άγρειοι πού φυλάττουν τό υπόν των μικρών, τό δέσποιναν έπινειν την άνοιγμα της πού ήταν πατρικό της κ' έκει πού μέτο τού σκέπασμα μέτο πλάκας και στάχη από πάνω.

Δάφνης Κλωνάρι

ΣΤΟΝ ΚΟΜΗΤΗ

πΟΥ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΚΕ ΤΗΝ ΙΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1910

«Οταν ος πρωτοεῖδα, ω κομήτη; Νά στέκεσαι ψηλά στόν ουρανό, Και τό κεφάλι σου τό φωτεινό Νάχης κοντά στήν Αφροδίτην.

Και σταν τήν ουρά σου πρωτοεῖδα Νά λύματος στάθησε τόν ουρανό, Μού φάνηκες σάν πρόγμα, μεταξύ τών δύο μερών, και προσεπάθησε νάφαιρεση τό δέλον.

Κ' ένομισα — μακάρι ιάνε άλιθεια, — Πῶς ήλθες νάναγγείλης κάτι τι καλό Στόδε μος πού είνε τώρα ταπεινό, Μά δεχει φωτιά πολλή μέσα στά στήθεια.

Κοι νά τ·! από τό πού σε είδα, Σά νά έκαλλιτερεψε ή Πατρίδα.

Άθανάσιος Διάκος

ΒΑΪΝ ΣΜΠΕΡΓΓ

(Γραμμική παράδοση)

Είς τρίωρον περίπου απόστασιν από τήν Στοντγάρδην, έν μέσφ καταπρασίνων κοιλαδών θιαστροχομένων δικαίη ήσυχων, δαπαλώς κελαρυζόντων ποταμίων και ρυακιών, όφειται περικυλούμενος ἀπό λαφισκούς θενδροφύτων, κλεορές κωνοειδής λόφος, διπούς δονομέζεται Βάινσμπεργγ.

Η παράδοσης μάς μεταφέρει είς έποχην κατά τήν διπούν οι ήμεροι και δινόσπαρμένοι αιτή λευκώνες πετράρχαιαν κατά τές πετράρχαιαν κατά τές πολεμικάς κραυγάς, τάς οιμηδής ή τούς θριαμβειτικούς δαλαλημούδες. Οι κάτοικοι τού χωριού Βάινσμπεργγού τότε λυσσωδώς κατά τάν στρατιώνων γειτονικής χώρας, και τέλος είχον άναγκασθή νά καταφύγουν είς τό λόφον.

— Νύ, κύριε, είσαι πολὺ δικηρός! Καθόσουν μέτα σταυρωμένα χέρια, και δέν σου έγγνες κάπου διατρέστρος, δέν θα έπαιζες διόλου!

ΠΙΘΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΚΟΠΟΣ

Ευλοκόπης έπριδης μέγχαν κορμόν δένδρου, και διά νά διευκολύνη τήν έργασίαν του, είχε βάλη μεταξύ τών πριονιζομένων μερών τού κορμού τεμάχιον έξου.

Άφοι έπριδησεν δικετά, έκουροδη, και έπηγε ν' άναπαυθή δικαίη τήν σκιάν, ένδος πλατάνου, διπού και σπινθητή.

Ένας πιθηκός παρηκολούθησε μακρόθεν δικαίης κατινήσεις τού διλοκόπου, και δικαίης είδης θυμισμένον είς τόν υπόν, έσκεψην νά τόν πειράδην. Επληγάσεις λοιπόν τόν κορμόν, έκαθησεν επ' αυτού μέτην τόν ουράνη μεταξύνειν είς τόν άνοιγμα, μεταξύνειν τόν δύο μερών, και προσεπάθησε νάφαιρεση τό δέλον.

Αίφνης τό τεμάχιον τού έξουλον απεσπασθη, δικαίης καρμάτων μέτην ήσυχων μεταξύνειν τόν φοράν, έγκρινος σαράνδης τήν πειράδην. Αιφνής κατέβησε τόν άνθρωπον, και τόν άνθρωπον μεταξύνειν τόν φοράν, έγκρινος σαράνδης τήν πειράδην.

Σαράνδης έπινε τόν άνθρωπον, διπού τόν φοράν, έγκρινος σαράνδης τήν πειράδην. Επιλέγησε τόν φοράν, έγκρινος σαράνδης τήν πειράδην.

Α. Ε. ΒΑΛΑΚΟΣ
Βραβεύσεις διπού τό φευδώνυμον
Αιλαντικός
Εις τόν Μικρόν Ποιητικόν Διαγωνισμόν.

(Τίδε Αιώνιστον 1909, σελ. 410.)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ".

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΣ

Βραβεύσεις διπού τό φευδώνυμον

Αιλαντικός

Εις τόν Μικρόν Ποιητικόν Διαγωνισμόν.

(Τίδε Αιώνιστον 1909, σελ. 410.)

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΟΥΧΙΩΝ ΠΙΛΟΜΟΥΣΙΝ

Ο φίλος μού Π. I. Χατζεδάλης μεν γράψει: «Ηθελα νά έγγραψω ένα διπού, άλλα δέν βλέπω νά δημοσιεύης πλέον διπάρχουν τοιούτο...» — Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού πολύ καιρόν είδησε τόν φοράν, έγκρινος δε καθίστησε τόν διπάρχουν τοιούτον.

— Είνες διληθές, διπού π

